JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED

21 päivänä maaliskuuta 2002 [1]

1. Euroopan yhteisöjen komissio vaatii esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY [2] mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Kyseinen direktiivi julkaistiin 17.9.1996 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Direktiivin 23 artiklan 1 kohdan mukaan, tulkittuna yhdessä sen 25 artiklan kanssa, direktiivi tuli voimaan 8.10.1996 ja sen täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 8.4.1999.

3. Direktiivin tavoitteena on edistää erityisesti suurten nopeuksien junien kansallisten verkkojen liittämistä yhteen ja niiden yhteentoimivuutta sekä näiden verkkojen käyttömahdollisuuksia.

4. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus myöntää, että se ei ole täytäntöönpannut kyseistä direktiiviä säädetyssä määräajassa. Se huomauttaa, että direktiivi on kuitenkin pantu osittain täytäntöön ennen säädetyn määräajan päättymistä. Se toteaa tämän osalta, että tiettyjen säännösten täytäntöönpanon viivästyminen johtuu osittain siitä, että direktiivin 21 artiklan nojalla perustettu komitea ei ole vielä vahvistanut yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä (YTE), minkä vuoksi tiettyjä direktiivin osia ei ole vielä voitu saattaa voimaan. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa lisäksi, että Irlannin saarella ei ole yhtään käyttövalmista suurnopeusjunaa,

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.
2 — EYVL L 235, s. 6.

eikä sellaisia ole myöskään odotettavissa lähitulevaisuudessa. Direktiivillä on näin ollen hyvin rajoitettu tai jopa olematon käytännön merkitys Pohjois-Irlannissa.

5. Tämän osalta on huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut YTE:ien osalta, että direktiivin tai erityisesti sen 23 artiklan sanamuodosta ei johdu, että YTE:ien laatiminen olisi direktiivin täytäntöönpanon ennakkoehto. Näin ollen sillä seikalla, ettei YTE:iä vielä ole hyväksytty, ei ole merkitystä arvioitaessa, onko jäsenvaltio laiminlyönyt velvoitteitaan. [3]

6. Myöskään sillä ei ole merkitystä, ettei jäsenvaltiossa ole vielä yhtään käyttövalmista suurnopeusjunaa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Irlanti antamassaan tuomiossa, että se seikka, että jossakin tietyssä jäsenvaltiossa ei harjoiteta tiettyä, direktiivissä mainittua toimintaa, ei vapauta tätä jäsenvaltiota velvollisuudesta antaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tämän direktiivin säännösten riittävän täytäntöönpanon varmistamiseksi. Ainoastaan silloin, kun täytäntöönpano olisi maantieteellisistä syistä vailla merkitystä, tätä velvollisuutta ei ole. Näin ei ole Pohjois-Irlannissa, mikä myös ilmenee yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY [4] liitteessä I olevasta karttapiirroksesta 3.15.

3 — Asia C-372/00, komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2001, Kok. 2001, s. I-10303, 14 ja 15 kohta).

4 — EYVL L 228, s. 1. Ks. edellä alaviitteessä 3 mainittu asia komissio v. Irlanti, tuomion 11—13 kohta.

Neljäs kysymys

7. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa seuraavaa:

a) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

b) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti.